

לפני:
שלומי באשי, עו"ד – אב"ד
מאיה צברי, עו"ד – חב"ד
רוני עזרא, עו"ד – חב"ד

הקובלת:
ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בישראל –
מחוז תל-אביב
ע"י ב"כ עו"ד אסף טל

- נ ג ד -

הנקבלים:
עו"ד רונן אורן – מ"ר 22240
ע"י ב"כ עמוס ויצמן

החלטה

1. המשיב, עו"ד רונן אורן, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון מיום 19.2.2020, בבית המשפט המחוזי בתל אביב בשלוש עבירות (ת.פ. 19-07-22351):
 - 1.1 קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (בצוותא) - עבירה לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשלי"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").
 - 1.2 שיבוש הליכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.
 - 1.3 שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.
2. המעשים בגינם הורשע המשיב על פי הודאתו מתוארים בכתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר הטיעון (נספח 1 לבקשה להטלת עונש - להלן - "כתב האישום") בו הודה המשיב, בתמצית:
 - 2.1 כי הוא פעל ביחד עם אחרים, לקבל במרמה כספים מה"ה סיגלית ואמנון יצחק (להלן - "המתלוננים"), תוך הצגת מצגי שווא שקריים וכוזבים הנוגעים למצבה המשפטי של הקרקע וליכולתו של המשיב להסיר צו מניעה שהיה רשום בגינה (סעיף 6 בעמ' 2 לכתב האישום וכן סעיף 5ה' בעמ' 4, וסעיף 17 בעמ' 6).
 - 2.2 כי הוא הציג בפנינו המתלוננים מצג שווא כאילו הוא מייצג אותם בעסקה, בעוד שבפועל הוא עשה יד אחת עם הנאשמים האחרים במטרה להוציא מהמתלוננים כספים במרמה (סעיף 7 בעמ' 2 לכתב האישום וכן סעי' 5ג' בעמ' 3).

- 2.3. כי הוא אישר בחתימתו כעורך דין, הסכם ביטול מזויף, אשר הוגש לבית המשפט במסגרת התביעה האזרחית שהוגשה על ידי המתלוננים (סעיף 4-5 בעמ' 10 לכתב האישום).
3. לאחר ההרשעה הגיש המשיב בקשה לביטול הודאתו, אשר נדחתה לגופה בהחלטה שניתנה על ידי כבוד השופט בני שגיא ביום 25.10.2020.
4. על החלטה זו הגיש המשיב ערעור לבית המשפט העליון (עי"פ 2465/21).
5. במקביל, ביום 10.3.2021 ניתן על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב, כבוד השופט בני שגיא, גזר דין במסגרתו נגזר על המשיב עונש כדלקמן:
 - א. 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות;
 - ב. 6 חודשי מאסר על תנאי;
 - ג. קנס בסך 30,000 ש"ח שישולם ב-10 תשלומים.
6. ביום 6.1.2022 חזר בו המשיב מערעורו על ההחלטה, ובהתאם לכך ניתן באותו מועד פסק דין חלקי בערעור שהוגש על ידי המשיב.
7. ביום 28.2.2022, ולאחר קבלת חוות דעת מהממונה על עבודות שירות, ניתן פסק דין סופי בערעור בו נקבעה השמתו של המשיב לביצוע עבודות שירות.
8. ביום 8.3.2022 הגישה המבקשת בקשה להטלת עונש, בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 (להלן - "חוק לשכת עורכי הדין"), במסגרתה מבקשת המבקשת את הוצאתו של המבקש מהלשכה לצמיתות, בהתאם לסעיף 68 לחוק לשכת עורכי הדין (להלן - "הבקשה" או "הבקשה להטלת עונש").
9. הדיון בבקשה נקבע תחילה ליום 29.3.2022.
10. ביום 21.3.2022 הגיש המשיב בקשה לדחיית המועד לשמיעת הבקשה "לצורך התארגנות הן בייצוג והן בחוות דעת רפואית". על גבי בקשת המשיב ניתנה תגובת הקובלת לפיה "בכפוף להסכמתו של המשיב להשעייתו הזמנית עד למתן הכרעה סופית בענייני במסגרת הבקשה להטלת עונש, לא תתנגד המבקשת לדחיית מועד הדיון לפי שק"ד לצורך הסדרת הייצוג".
11. לאחר שניתנה תשובת המשיב, ניתנה על ידי אב"ד שלומי באשי, ביום 27.3.2022 החלטה לפיה נדחה מועד שמיעת הבקשה ליום 11.4.2022, לצרכי העמדת ייצוג משפטי.
12. ביום 11.4.2022 הגיש המשיב "בקשה בהולה ביותר לדחיית מועד הדיון במספר ימים (בשל) הידבקות בנגיף הקורונה".

13. הגם שהמשיב לא צרף לבקשה בדיקה מוסדית, נעתר אב"ד שלומי באשי לבקשה, והדיון נדחה ליום 24.4.2022.
14. ביום 24.4.2022 הגיש המשיב בקשה נוספת לדחיית מועד הדיון בבקשה, על מנת לאפשר לו להסדיר את ייצוגו ולנוכח עתירה מנהלית שהוגשה על ידו ביום 23.4.2022 כנגד ההליכים בפנינו (עת"מ 37134-04-22 - להלן - "העתירה המנהלית"). לבקשת המשיב צורפה התכתבות עם עו"ד עמוס ויצמן, לפיה המשיב פנה לעו"ד ויצמן לצורך ייצוגו ביום 23.4.2022.
15. לנוכח עיתוי הגשת בקשת הדחיה הבקשה נדחתה, וביום 24.4.2022 הופיע המשיב בפנינו.
16. יצויין כבר כאן, כי בשלהי הדיון התברר שהמשיב הגיש במסגרת העתירה המנהלית בקשה לעכב את הדיון בבקשה להטלת עונש, אשר נדחתה על ידי כבוד השופט קובי ורדי מיום 24.4.2022 וכי בעתירה המנהלית נפלו מספר טעויות עובדתיות, לרבות בטענה המכפישת והחמורה לפיה כביכול הגשת העתירה הונעה על ידי חבר בבית הדין.
17. על כל פנים, במהלך הדיון שהתקיים, טען המשיב בפנינו ארוכות, והעלה טענות לרוב. בין היתר ובתמצית טען המשיב:
- 17.1. כי הוא זקוק לסיוע משפטי שלא היה בידו להסדיר בטרם הדיון.
- 17.2. כי ראוי למחוק את הבקשה להטלת עונש מחמת פגמים טכניים, שכן כתב האישום שצורף לבקשה איננו כתב האישום שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון ("...זה לא כתב האישום שלי...") - עמ' 3 שי 13 ואילך, עמ' 8 שי 24 ואילך עד עמ' 9 שי 1 לפרוטוקול וכן עמ' 10 שי 18-20 ועמ' 15).
- 17.3. שהכרעת הדין בהליך הפלילי שהוגש כנגדו ניתנה מבלי שנשמעו ראיות.
- 17.4. שההליך האזרחי שהוגש כנגדו על ידי המתלוננים נדחה כנגדו על ידי כבוד השופט ארניה במהלך או לאחר קיום הליך הוכחות (עמ' 4 לפרוטוקול).
- 17.5. ושבמסגרת ההליך הפלילי נאמר לו על ידי כבוד השופט, בפניו נוהל ההליך, שהוא ידאג שלא יהיה משהו שיפגע במשיב בלשכת עורכי הדין (עמ' 5 לפרוטוקול).
18. עוד עמד המשיב על עברו הנקי וכן שטח בפנינו, בתמצית, את נסיבותיו האישיות, תוך שהוא מציין כי בשנת 2014 נעצר בליטא על לא עוול בכפו, ובעקבות זאת התערער מצבו הנפשי והאישי.
19. הגם שסברנו שלמשיב יכולת לייצג את עצמו, והגם שהבקשה להסדרת ייצוג הוגשה בבוקרו של הדיון, והגם שכבר ביום 23.3.2022 הגיש המשיב בקשה לדחיית מועד הדיון לצורך הסדרת ייצוגו, נעתרנו לבקשת המשיב והדיון בבקשה להטלת עונש נקבע ליום 10.5.2022.
20. בסמוך לאחר הדיון הגיש עו"ד ויצמן הודעה על ייצוג המשיב וכן בקשה לקבלת "חומר הבריור".

21. ביום 27.4.2022 קבע אב"ד שלומי באשי שעל המשיב להבהיר איזה חומר נדרש לו, בשים לב לכך שהבקשה להטלת עונש מבוססת על סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין.
22. ביום 1.5.2022 הגיש ב"כ המשיב "הבהרה" וכן טענות מקדמיות, במסגרתן שטח ב"כ המשיב טענות לרוב. בין היתר טען ב"כ המשיב :
- 22.1. שהוא זכאי לקבל את כל "חומר הבירור" כשלטענתו "ננקט נגדו הליך קודם בגין אותה פרשה..." על ידי הלשכה.
- 22.2. שלא התקבלה החלטה כדין להגיש את הקובלנה.
- 22.3. ושהיה על הקובלת לקיים הליך של שימוע בטרם הגשת הבקשה להטלת עונש.
23. כן טען ב"כ המשיב לענין מצבו הנפשי של המשיב.
24. ביום 8.5.2022 הגישה הקובלת את תשובתה לטענות המקדמיות במסגרתה עמדה, בין היתר, על כך :
- 24.1. שחומר הבירור הועבר במלואו למשיב.
- 24.2. שאין למשיב זכות עיון בפרוטוקולים של וועדת האתיקה. בענין זה פרטה הקובלת את המועד בו התקבלה החלטת וועדת האתיקה, את שמות חברי וועדת האתיקה שקיבלו את ההחלטה להגשת הבקשה וכן צויין שההחלטה התקבלה פה אחד.
- 24.3. שלא אותרו בלשכה הליכים קודמים נגד המשיב בקשר לפרשה.
- 24.4. ושאין הליך של שימוע בבקשה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, המבוסס במלואו על הרשעה חלוטה.
25. ביום 10.5.2022 התקיים בפנינו דיון במהלכו טענו הצדדים בפנינו באריכות, הן בטענות המקדמיות, הן בשאלת הקלון והן בשאלת הענישה - כפי שיפורט להלן.
26. יצויין כבר כאן, כי במהלך הדיון חזר בו ב"כ המשיב ובצדק, מהטענה לפיה כביכול לא התקבלה החלטה של וועדת האתיקה להגשת הקובלנה כנגד המשיב (עמ' 27 ש' 24 ואילך עד עמ' 28 ש' 1-3 לפרוטוקול מיום 10.5.2022). כן התברר שטענת המשיב כאילו שכתב האישום שצורף לקובלנה איננו כתב האישום הנכון - לא נכונה והמשיב חזר בו מהטענה (עמ' 88 - 90 לפרוטוקול מיום 10.5.2022).
27. במהלך הדיון איפשרנו למשיב להגיש כל מסמך שביקש. בכלל זה הגיש ב"כ המשיב שורה של אסמכתאות לענין מצבו הנפשי, אשר מפאת צנעת הפרט לא נפרט את האסמכתאות אך נתייחס אליהן במקובץ להלן. כן הגיש ב"כ המשיב פסיקה שונה.

בד"מ 26/22

גם המשיב עצמו טען בפנינו ושטח את נסיבותיו האישיות (עמ' 55-66 לפרוטוקול מיום 10.5.2022).

28. ב"כ הקובלת חזר על האמור בבקשה וביקש להטיל על המשיב עונש של הוצאה מהלשכה.
29. נדון איפוא תחילה בטענות המקדמיות ולאחר מכן נפנה לבחינת התקיימות הוראות סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין בענייננו.

הטענה המקדמית הראשונה - קבלת "חומר הבירור"

30. טענה זו מתמקדת בשלב זה בבקשת המשיב לקבל לידי את הפרוטוקולים ואת החלטת וועדת האתיקה להגשת קובלנה.
31. בחנו את הטענה ולא מצאנו לה אדן כלשהו בדין. כפי שציין ב"כ הקובלת בצדק - החלטה על הגשת קובלנה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, מבוססת במלואה על ההרשעה בפלילים והיא אינה נובעת מהגשת תלונה על ידי צד שלישי שאותה יש לברר.
32. זאת ועוד; דיוני וועדת האתיקה הם דיונים פנימיים אשר תוכנם חסוי והם מתנהלים בדלתיים סגורות. בענין זה ציין ב"כ המשיב שהוא לא מבקש לראות תרשומות פנימיות, אלא רק את ההחלטה שהתקבלה (עמ' 1 ש' 24 עד עמ' 11 לפרוטוקול).
33. יגענו ולא מצאנו לאיזה צורך נדרשת למשיב החלטת וועדת האתיקה שהשתכללה לכדי הבקשה להטלת עונש בסיטואציה כשלנו, בו מבוססת הבקשה במלואה על הרשעתו החלוטה של המשיב בפלילים, המדברת בעד עצמה. בענין זה, חרף טיעון ממושך, לא עלה בידי ב"כ המשיב להצביע בפנינו על טעם כלשהו שעשוי היה להציק את הטענה המקדמית, לא כל שכן על תקדים כלשהו בענין זה, ולפיכך אנו דוחים את הטענה.

הטענה המקדמית השנייה - קיומו של הליך משמעתי קודם

34. הוא הדין בטענה המקדמית השנייה, הנוגעת להליך משמעתי קודם שכביכול נשקל או ננקט כנגד המשיב. בענין זה הסתמך המשיב באופן מלא על דברי ב"כ המאשימה בהליך הפלילי שהתנהל כנגד המשיב, בעמ' 9 לפרוטוקול מיום 4.7.2018 שצורף כנספח ד' לבקשה המקדמית מטעם המשיב,¹ כדלקמן: "בלשכה נפתח הליך משמעתי".
35. על בסיס אלה ביקש ב"כ המשיב לקבל את מלוא המידע הנוגע לאותו הליך משמעתי כביכול, וכן טען, במילים כאלה או אחרות להגנה מחמת "סיכון כפול".

¹ יצויין, הגם שענין זה אינו רלוונטי לענייננו, כי מדובר בדיון שנוהל בקשר עם הליך פלילי שהוגש כנגד המשיב ונמחק, מטעמים שונים שלא הובהרו בפנינו עד תום, וכי בהמשך לכך הוגש כנגד המשיב ואח' ההליך הפלילי במסגרתו הורשע על פי הודאתו, נשוא ההליכים כאן.

36. אין בידינו לקבל את הטענות משורה של טעמים :

36.1. ראשית, אין מחלוקת על כך שב"כ המאשימה לא הופיע בבית המשפט כבעל תפקיד כלשהו בלשכה, ולא ברור כלל מהו הבסיס לדברים שנאמרו על ידו שבוודאי אינם מייצרים הליך משמעתי יש מאין.

36.2. שנית, ב"כ הקובלת הודיע הן בתשובתו לבקשות המקדמיות מטעם המשיב והן בדיון בפנינו - שלא אותר הליך משמעתי כלשהו שנוהל כנגד המשיב בענין זה. **דברים אלה של ב"כ הקובלת מקובלים עלינו באופן מלא ולא ראינו טעם כלשהו לפקפק בהם.**

36.3. שלישית, אין כל מחלוקת על כך שבכל מקרה לא התנהל מעולם כנגד המשיב הליך משמעתי בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין - שהוא הסעיף העומד בבסיס הבקשה להטלת עונש שבפנינו.

36.4. ורביעית - אף אילו היה המשיב מצביע על קיומו של הליך קודם, הרי שלכל היותר מדובר היה בהליך בהתאם לסעיף 78 לחוק, הליך שאף אילו היה ננקט אינו מונע נקיטה בהליכים בהתאם לסעיף 75 לחוק, עם קבלת הרשעה חלוטה.

הטענה המקדמית השלישית - שימוע

37. לעמדת ב"כ המשיב כל החלטה מנהלית מחייבת קיומו של שימוע. בענין זה הפנה ב"כ המשיב הן בבקשה המקדמית והן בדיון בפנינו, לאסמכתאות מהעולם המנהלי, וכן לנוהל טיפול בתלונות ולפסיקה בענין קובלנות שהוגשו אגב תלונות שהוגשו.

38. מנגד טען ב"כ הקובלת, שכאשר מדובר בבקשה המוגשת בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, להבדיל מקובלנה המוגשת לאחר הגשת תלונה, לא מתנהל הליך של בירור.

39. במהלך הדיון בפנינו שאלנו את ב"כ המשיב במישרין, האם יש בידי אסמכתא כלשהי שיכולה היתה להצביע על חובת קיומו של שימוע בסיטואציה של הגשת בקשה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין - והוא הודה בעקיפין שאין בידי אסמכתא כזו (כלשונו - "אין גם אף מקרה שאומר שלא צריך שימוע..."). עמי 17 לפרוטוקול.

40. לעמדתנו הדין עם הקובלת בענין זה. סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין מבוסס במלואו על הרשעה חלוטה בפלילים, כאשר הבסיס לבקשה המוגשת בהתאם לו הוא ההרשעה החלוטה, שאחריה וועדת האתיקה כמוה כבית הדין, אינם רשאים לערער או להרהר.

41. טענת ב"כ המשיב על פיה מדובר בעניינינו במקרה ייחודי, משום שלא התנהל הליך פלילי מלא, לא משנה את מסקנתנו כלל - וההפך הוא הנכון. המשיב הורשע בפלילים על פי הודאתו, והודאה זו כובלת את המשיב הן במישור הפלילי (בו אף נדחתה בקשתו לחזור מההודאה), והן בפנינו.

42. זאת ועוד; כאמור לעיל וכפי שיתואר להלן, איפשרנו למשיב להציג ולהגיש בפנינו כל מסמך שביקש, וכן איפשרנו למשיב לטעון בעצמו בפנינו ולשטוח את נסיבותיו בהרחבה, וממילא לא נגרעה מהמשיב כל זכות או אפשרות לטיעון.
43. בנסיבות אלה, אנו דוחים את טענת המשיב לפיה תנאי להגשת בקשה להטלת עונש הוא קיומו של שימוע.

דיון בבקשה להטלת עונש

44. סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין קובע כדלקמן:
- ”עורך דין שהורשע בבית משפט או בבית דין צבאי בפסק סופי בשל עבירה פלילית, רשאי בית דין משמעתי מחוזי, על פי בקשת קובל, להטיל עליו אחד הענשים האמורים בסעיף 68, אם מצא שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון”.
45. סעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין משקף 3 עקרונות:
- 45.1. עורך דין שהורשע בפסק דין פלילי חלוט בעבירה שיש עמה קלון, ראוי להתייחסות גם במישור המשמעתי;
- 45.2. בראיית הדין המשמעתי, הממצאים והמסקנות שבפסק הדין הפלילי הסופי הם בבחינת נתון שלא ניתן לחלוק או להתווכח עליו;
- 45.3. אין הכרח שהעבירה בה הורשע הנאשם תהיה בזיקה כלשהי למקצוע עריכת הדין.
- (ועדת משמעת לשכת עוה"ד ארצי) 22/10 לשכת עורכי-הדין נ' לשכת עורכי הדין, ועד מחוז ת"א (נבו 26.10.2010).
46. החלטה בבקשה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין מתקבלת בשני שלבים:
- 46.1. על בית הדין לבחון תחילה האם יש בהרשעה הפלילית קלון;
- 46.2. אם וככל שנמצא שאין קלון - על בית הדין לדחות את הבקשה מן הטעם שלא מתקיימים תנאי הסעיף.
- אם וככל שנמצא שיש קלון - על בית הדין לדון בשאלת העונש המשמעתי שראוי להשית על הנאשם.
47. באשר להגדרתו של המונח "קלון" נקבע בע"ע 2579/90 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' פלוני, מה(4) 729 (1991), כי:

"המושג קלון הוא מושג עמום, ויכול שהוא יישא בחובו משמעויות שונות בהקשרים שונים. על מהותו של הקלון ייש לעמוד על-פי תכליתה של החקיקה, אשר במסגרתה מופיעה ההוראה בדבר עבירה שיש עימה קלון" (בג"צ 251/88 [1], בעמ' 839). כאשר הוא מופיע בהקשר של "עבירה שיש עימה קלון" או, כמו כאן, "שבנסיבות הענין היה בעבירה משום קלון", הוא מתאר את הרכיב הבלתי מוסרי שטמון בביצוע העבירה או בנסיבות ביצועה (בג"צ 184/73 [2], בעמ' 750; בג"צ 436/66 [3], בעמ' 566). לא בכל עבירה פלילית טמון יסוד הקלון. יתרה מזאת, ייתכן שבביצוע עבירה יימצא בנסיבות מסוימות קלון, בעוד שבנסיבות אחרות לא יימצא קלון (בג"צ 436/66 [3] הנ"ל, בעמ' 566), כך ש"מרכז הכובד של ההכרעה אינו טמון ביסודות הפוראליים של העבירה אלא בנסיבות בהן נעברה העבירה..." (בג"צ 251/88 [1] הנ"ל, בעמ' 839). מהיות אמות המידה המוסריות דבר המשתנה מעת לעת ומחברה לחברה, אין טעם ואין אפשרות לנסות ולהגדיר באופן חד "קלון" מהו, ובאילו נסיבות הוא יימצא. ואכן, החוקים המשתמשים במונח "קלון" כמאפיין של ביצוע עבירה כלשהי אינם מגדירים או מפרשים את המונח. השימוש במונח עמום הוא מכוון כאן - מטרתו לאפשר לבתי הדין המשמעתיים ולבית המשפט לצקת בו תוכן ממקרה למקרה באופן המתבקש מתפיסות העולם ואמות המידה האתיות הרווחות בחברה באותה עת, ומתוך מטרה להגן על אותם אינטרסים עליהם מופקד החוק"

האם מתקיים בענייננו רכיב "הקלון"?

48. בענייננו, כאמור לעיל, הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; שיבוש מהלכי משפט ושימוש במסמך מזויף.
49. כעולה מכתב האישום ומהבקשה להטלת עונש, וכפי שטען בפנינו בא כוח הקובלת - כל העבירות בהן הורשע המשיב נעשו בקשר ובמהלך עבודתו כעורך דין, תוך שהמשיב והנאשמים שהואשמו ביחד איתו, עשו שימוש בהכשרתו של המשיב כעורך דין, לצורך ביצוע הפעולות העברייניות.
50. בכלל זה, כעולה מכתב האישום:
- 50.1. המשיב הוצג בפנינו המתלוננים כעורך דין שייצג אותם במסגרת העסקה;
- 50.2. המשיב ניסח הסכם מכר מקרקעין שלא שיקף את המצב העובדתי הנכון כפי שהיה ידוע היטב למשיב;
- 50.3. המשיב הציג בפנינו המתלוננים מצג שווא כעורך דין לפיו הוא יוכל להוביל להשלמת העסקה והכספים שיועברו על ידם יישמרו בנאמנות בידו;
- 50.4. המשיב לא הסביר למתלוננים דבר ביחס למצב המשפטי האמיתי של הקרקע;

50.5. המשיב, בכוונה לרמות, חתם על הסכם ביטול כוזב ואימת כעורך דין את חתימת אחד הנאשמים האחרים על מסמך כוזב, ואף צירף את הסכם הביטול הכוזב לכתב הגנה שהוגש לבית משפט בתביעה שהוגשה כנגד הנאשמים על ידי המתלוננים;

50.6. והמשיב שב על הטענה השקרית בדבר ביטול העסקה במהלך החקירות במשטרה.

סעיפים 5 בעמ' 3-4, ואישום שלישי בעמ' 10-11 לכתב האישום.

51. לעמדת הקובלת, הקלון עולה על פני דברים אלה ומשכך לשיטתה מתקיימים תנאי סעיף 75 לחוק. בענין זה הפנתה הקובלת, בין היתר, לעל"ע 9454/01 הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין בתל-אביב-יפו נ' עו"ד ברוך רווה, נז(2) 776 (2003) [ק/1] בו נקבע, כי:

“עורך-דין המבצע עבירות זיוף ומירמה כלפי לקוחותיו ממיט קלון לא רק על עצמו. מעשים כאלה, שמעצם טבעם מבטאים חריגה מכללי האתיקה המקצועית שעליהם מצויים עורכי-הדין, פוגעים קשות באמונו של הציבור הרחב בעורכי-הדין בכללם, ותיקונה של הפגיעה איננו יכול להיות מושג אלא בנקיטת אמצעי משמעת ראויים לשם כלפי עורך-הדין שסרח. בהפעילו את הסמכות שניתנה לו בסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין להטיל עונש משמעתי על עורך-דין שהורשע בעבירה פלילית שיש עמה קלון, מוטל על בית-הדין המשמעתי של לשכת עורכי-הדין לבחון את ההשלכה שיש להרשעתו הפלילית של עורך-הדין המורשע על יכולתו להמשיך ולעסוק בעריכת-דין”.

עמ' 35-36 לפרוטוקול הדיון מיום 10.5.2022.

52. מנגד טען ב"כ המשיב בפנינו שאין בנמצא קלון לנוכח נסיבות חיזוניות או "נסיבות האישיות" של המשיב (בין היתר בעמ' 15 ובעמ' 48-51 לפרוטוקול הדיון מיום 10.5.2022). בענין זה כיוון ב"כ המשיב למעצרו של המשיב בליטא בשנת 2014, אשר הוביל להתדרדרות במצבו הנפשי, כאשר לטענתו המעשים נשוא כתב האישום נעשו על רקע נסיבות אישיות אלה, ולכן, לשיטתו, מתאיין הקלון שבמעשים, כלשונו בעמ' 69 לפרוטוקול:

“...אז אתם צריכים לשאול את עצמכם האם מישהו, בנסיבות שלו, כפי שהוא תיאור לכם אותן, באיזה סיטואציה הוא היה באותו זמן ובאיזה מצב, האם זה בא ואומר שהוא אדם לא מוסרי ואדם שהציבור צריך לבוא ולהגיד שאין אִנְשֵׁר לתת בו אמון. משום שהוא היה אז בחולשה. זה נכון שהוא לא הוכרז כבלתי כשיר לעמוד לדין, זה נכון. אבל עדיין בין זה לבין אדם בריא מבחינה נפשית שלא עבר את כל הטראומות האלה ולא סובל את כל הדברים העלה, האם זה מעיד שהוא אדם שהמילה שלו זה לא מילה או שקשה לסמוך עליו. וזה פוגע באמון הציבור בעורכי הדין. אני חושב שבנסיבות הספציפיות האלה צריך או לבוא ולהגיד שאין קלון, או לחלופין...”

...

אני בא ואומר שהנסיבות החיצוניות, או שהן מאיינות את הקלון, או לחלופין הן הופכות את זה לקלונצייק".

53. בענין זה הגיש ב"כ המשיב מסמכים אישיים ורפואיים של המשיב (4/מ) - (14/מ), וכן פסק דין שניתן ביום 31.8.2022 בבית הדין לעבודה בב"ל 42691-01-17 בו נקבע שמעצרו של המשיב בליטא נעשה תוך כדי עבודתו של המשיב אצל "המעסיק" [3/מ].²
54. עוד הדגיש ב"כ המשיב, כי המשיב לא לקח לכיסו כסף כלל, וכי "...בהעדר אינטרס כלכלי או משהו לעשות את זה (את המעשים נשוא כתב האישום - מ.צ.) הוא עשה את זה, המניע שלו לעשות את זה היה חולשת הדעת בעקבות הפרשה של ליטא. בנסיבות כאלה אני טוען שכשאדם מהציבור, ופה בית הדין זה הציבור בעצם, אתם צריכים לשאול את עצמכם, בהנחה שתקבלו את הטענה שהפרשה של ליטא היא גורם ראשי ועיקרי בפרדה הזאת, האם זה צריך לפגוע בכלל, היום למשל, באמון שלכם בו...".
55. בנוסף טען בפנינו ב"כ המשיב שבהליך האזרחי שהוגש על ידי המתלוננים, שלא הוגש לנו, נמצא שהוא אינו אחראי כלפיהם (עמ' 4 לפרוטוקול 2022.4.24).
56. מדברים אלה של ב"כ המשיב ברור כי גם לשיטתו, העבירות בהן הוא הורשע הן עבירות שמעצם טיבן וטבען מגלות קלון, אלא שלשיטתו, אותן נסיבות חיצוניות מאיינות את הקלון.
57. אין בידינו לקבל את עמדת ב"כ המשיב בענין זה ולעמדתנו הדין עם הקובלת.
- עם כל הסימפטיה למצבו הנפשי של המשיב ולנסיבות שהובילו אליהן - ואיננו מקילים בהן ראש כלל וכלל - העבירות בהן הורשע המשיב על פי הודאתו, הן עבירות חמורות ביותר, שנעשו עליו ידו כעורך דין כמתואר לעיל ובכתב האישום.
- איננו סבורים שנסיבותיו האישיות של המשיב, מצערות ככל שתהיינה, מאיינות את רכיב הקלון בעבירות אלה.
- אם במועד ביצוע העבירות, המשיב לא היה כשיר לפעול בדעה צלולה, כפי שטען בפנינו, שומה היה עליו להמנע מכל פעולה כעורך דין, ומשפעל כעורך דין, חרף נסיבותיו, הוא אינו יכול לבקש היום להתעלם מפעולותיו בגין אותן נסיבות.
58. מטעמים אלה, בשים לב לאופיין של העבירות בהן הורשע המשיב על פי הודאתו, אנו קובעים, איפוא, שמתקיים בענייננו רכיב הקלון.

² אציין בהקשר זה, הגם שענין זה חורג מענייננו, כי נסיבות מעצרו של המשיב בליטא כפי שטען בפנינו שונות מאלה שמתוארות בהליך שנוהל בבית הדין לעבודה. כך בעוד שהמשיב טען בפנינו כי הוא נעצר בעת ש

טענותיו הפרטיקולריות של המשיב לענין הענישה

59. משמצאנו שהעבירות בהן הורשע המשיב מגלות קלון נפנה לבחינת העונש הראוי. בענין זה טען בפנינו ב"כ המשיב שראוי להטיל על המשיב עונש מקל, בשל נסיבותיו הפרטיקולריות של המשיב. בכלל זה טען ב"כ המשיב:

59.1. כי עלינו להתחשב בתקופה שבה המשיב לא עבד בפועל כעורך דין בשל מצבו הנפשי, כ"השעיה מרצון";

59.2. כי חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה "מקרה מהעוקץ של חומרת העבירה...";

59.3. וכי עלינו להתחשב בנסיבותיו האישיות הייחודיות של המשיב.

(עמ' 74-78 ועמ' 85 לפרוטוקול מיום 10.5.2022).

60. איננו סבורים שטענות אלה תומכות בעמדת ב"כ המשיב, ולעמדתנו האסמכתאות שהעמיד המשיב אינן תומכות בעמדתו.

61. ראשית, באשר לטענת ב"כ המשיב לפיה ראוי לנו להתחשב בתקופה בה המשיב לא עבד בשל נסיבותיו האישיות, ולהטיל את הענישה רטרואקטיבית לתקופה זו. בענין זה הפנה ב"כ המשיב לעמל"ע (מחוזי י-ם) 60632-12-16 ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין נ' פלוני (נבו) 26.01.2017 (מ/18] בו הוטל על עורך הדין המשיב, במסגרת עסקת טיעון עם הקובלת, עונש רטרואקטיבי של השעיה בת 12 חודשים, החופף לתקופה בה לא תפקד כעורך דין לאחר הרשעתו בפלילים, כאשר מחצית התקופה עורך הדין ביצע את עבודות השירות שהושתו עליו בגין ההרשעה בפלילים, וביתרת התקופה הצהיר שלא עבד.

אין הנדון דומה לענייננו. זאת, לא רק משום שאין בענייננו הסדר טיעון כלשהו אלא גם משום שהמירב שהציג בפנינו המשיב, הוא כי הוא לא עבד בתקופה שהחל מחודש אוגוסט 2014 ועד לחודש אוגוסט 2015 [מ/4], תקופה המוקדמת למועד ביצוע העבירות בהן הורשע המשיב.

איננו סבורים שניתן למתוח את גבולות אפשרות הענישה הרטרואקטיבית למועדים המוקדמים לביצוע העבירות. הדבר יעשה את הענישה פלסטר ויש בו כדי לפתוח כ"ת לאיון תכלית הענישה המשמעטית והרציונאל העומד בבסיסה.

62. שנית, חלופי הזמן - בענין זה הציג בפנינו ב"כ המשיב את על"ע 4/88 הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' פלוני, מג(3) 475 (1989) [מ/22] בו הוגשה בקשה להטלת עונש 5 שנים לאחר הרשעתו החלוטה של עורך הדין.

לא הרי זה כהרי המקרה בענייננו בו הבקשה להטלת עונש הוגשה בסמוך למועד שבו הפכה הרשעתו של המשיב בפלילים לחלוטה, כאמור לעיל. לא הרי חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה כהרי חלופי הזמן ממועד הפיכת הרשעה לחלוטה, שרק לאחריה מתגבשים היסודות להגשת

בקשה בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, וממילא הניסיון להשוות מקרה זה לעניינו אינו תואם, איפוא, את הנסיבות - לשון המעטה.

63. **שלישית**, נסיבותיו האישיות של המשיב - כאמור לעיל, אנו סבורים שניסבותיו האישיות של המשיב, מצערות ככל שתהיינה, **אינן** מקהות את העוקף, כלשונו של ב"כ המשיב, מחומרת העבירות בהן הורשע על פי הודאתו. זאת, בפרט לנוכח העובדה שאפילו בפנינו לא הביע המשיב חרטה כלשהי.

64. מטעמים אלה אנו סבורים שטענותיו הפרטיקולריות של המשיב אינן מטות את הכסף לכיוון זה או אחר.

65. שונים הדברים לענין טענותיו הנוספות של ב"כ המשיב, לפיהן אין למשיב הרשעות קודמות וראוי שתהיה הלימה בין הענישה שהוטלה עליו במסגרת ההליך הפלילי לזו שבהליך המשמעתי. טענות אלה ראויות בעינינו להשתכלל במתחם הענישה הראוי - כפי שיפורט להלן.

מתחם הענישה הראוי

66. כאמור לעיל הקובלת מבקשת שנטייל על המשיב עונש של השעיה לצמיתות מהלשכה. בענין זה הפנתה אותנו הקובלת לשורה של פסקי דין, כדלקמן:

66.1. על"ע 9454/01 הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין בתל-אביב-יפו נ' עו"ד ברוך רווה, נז(2) 776 (2003) [ק/1], בו הורשע עורך דין בשני הליכים פליליים, בזיוף מסמך בכוונה לקבלת דבר במרמה, בשימוש במסמך מזויף ובקבלת דבר במרמה לאחר שזייף את חתימת לקוחותיו במסמכים שונים וכן זייף מועד עריכת צוואה. באותו ענין הוטל על עורך הדין בהליך המשמעתי עונש של הוצאה מהלשכה.

66.2. עמ"ל"ע (מחוזי י-ם) 37392-03-10 עו"ד אליהו מאור נ' הוועד המחוזי לשכת עורכי הדין חיפה (נבו 13.01.2011) [ק/2], בו הורשע עורך דין, בין היתר, בעבירות של גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בגינן נגזרה על עורך הדין בהליך הפלילי שנת מאסר בפועל. עוד טרם ניתן פסק הדין החלוט, הושעה עורך הדין לתקופה קצובה בהתאם לסעיף 78 לחוק לשכת עורכי הדין. לאחר שפגה תקופת ההשעיה הזמנית, שב עורך הדין לעיסוקו. ההליך המשמעתי בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין הוגש כ-5 שנים לאחר הרשעתו החלוטה של עורך הדין, ונגזרה עליו הוצאה מהלשכה.

66.3. בד"א (ועדת משמעת לשכת עוה"ד ארצי) 141/11 עו"ד יעל אור פלדמן נ' ועדת האתיקה מחוז חיפה לשכת עורכי-הדין בישראל (נבו 07.02.2012) [ק/3], בו הורשעה עורכת הדין בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות ושידול להתחזות כעובד ציבור, והוטל עליה בהליך הפלילי עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ו-9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. בהליך המשמעתי שהוגש

בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין נגזר על עורכת הדין עונש של הוצאה מהלשכה.

- 66.4. בד"מ (ועדת משמעת לשכת עוה"ד צפון) 19/16 **ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין בישראל מחוז הצפון נ' ענאן עטיה** (נבו 24.07.2017) [ק/4], בו הורשע עורך דין על פי הודאתו בשתי עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, ונגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס כספי בסך של 40,000 ש"ח. במהלך תקופת ההליך הפלילי היה עורך הדין מושעה לתקופה של כ-4 שנים בהתאם לסעיף 78 לחוק לשכת עורכי הדין. לאחר ההרשעה החלוטה בפלילים הוגש כנגד עורך הדין הליך בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין במסגרתו הוטל על עורך הדין עונש של הוצאה מהלשכה.
- 66.5. בד"מ (ועדת משמעת לשכת עוה"ד תל אביב-יפו) 73/14 **ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עוה"ד נ' פואד סייד** (נבו 27.04.2015) [ק/5], בו הורשע עורך דין בהליך פלילי על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה וקבלת נכסים שהושגו בעוון, ונגזר עליו בהליך הפלילי עונש של 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וכן קנס כספי בסך של 22,000 ש"ח. באותה עת כבר הוטל על עורך הדין בגין עבירות משמעת אחרות עונש של הוצאה מהלשכה. בהליך המשמעתי שהוגש בגין ההליך הפלילי בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין הוטל על עורך הדין עונש נוסף של השעיה בפועל מלשכת עורכי הדין למשך 10 שנים.
67. בחנו את האסמכתאות אליהן הפנה ב"כ הקובלת ולא ראינו בהן דוגמא למקרה בו הוטל עונש של השעיה לצמיתות בנסיבות כבענייננו, ואנו סבורים שראוי שעונש זה יהיה שמור למקרים חריגים ויוצאי דופן בחומרתם.
68. בחנו גם את האסמכתאות שהציג בפנינו ב"כ המשיב ולמעט על"ע 4/88 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל-אביב-יפו נ' פלוני**, מג(3) 475 (1989) [מ/22], בו כפי שציינו נדונו נסיבות שונות מאוד מענייננו, לא ראינו דוגמא אחת ויחידה שבה הורשע עורך דין בעבירות חמורות דוגמת אלה שבהן הורשע המשיב, ולא הוטל עליו עונש משמעותי.
69. זאת ועוד; אסמכתאות [מ/24]³, [מ/26] - [מ/30] אינן סבות כלל בהליכים בהתאם לסעיף 75 לחוק לשכת עורכי הדין, ולפיכך אינן רלוונטיות לענייננו.
70. מנגד, מקובלות עלינו טענות ב"כ המשיב לפיהן עלינו להתחשב בעברו הנקי של המשיב, וראוי שתהיה הלימה בין הענישה הפלילית לענישה המשמעטית.

³ הליך זה נדון כהליך משמעתי לאחר הרשעה בפלילים, אולם העבירות המשמעטיות בגינן הוגשה קובלנה הן סעיפים 53 ו-61 לחוק לשכת עורכי הדין.

בד"מ 26/22

ואולם טענות אלה לא מצדיקות את הענישה המקלה עד מאוד אליה מכוון ב"כ המשיב, זאת, בשים לב לחומרת העבירות הפליליות שבהן הורשע המשיב; העובדה שהעבירות נעשו בקשר ובמהלך עבודתו של המשיב כעורך דין, תוך שהמשיב והנאשמים שהואשמו ביחד איתו, עשו שימוש בהכשרתו של המשיב כעורך דין, לצורך ביצוע הפעולות העברייניות; והענישה הפלילית נקבעה במסגרת עסקת טיעון - על כל הנובע ומשתמע מכך.

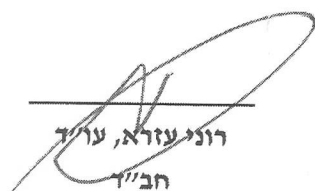
71. בנסיבות אלה, לאחר עריכת איזון בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו הפרטיקולריות של ההליך שבפנינו, ובהתחשב במכלול הנסיבות, אנו מחליטים להטיל על המשיב את העונשים הבאים:

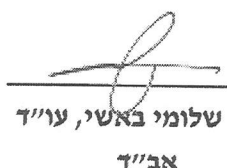
71.1. עונש של 7 שנים השעיה בפועל מחברות בלשכת עורכי הדין אשר יחלו להימנות בתוך 30 ימים ממועד החלטה זו;

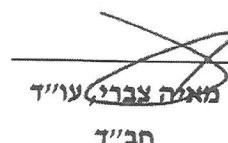
71.2. עונש של 5 שנים השעיה על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 5 שנים המשיב לא יעבור עבירת משמעת על פי חוק לשכת עורכי הדין, למעט עבירות של אי מענה לקובל ועבירות הדומות לה בחומרתן, אשר יחלו להמנות מתום השעייתו בפועל של המשיב, כאמור לעיל;

71.3. הוצאות בסך 20,000 ש"ח לטובת הלשכה. בקביעת סכום זה הבאנו בחשבון את התנהלות המשיב בפנינו כמתואר לעיל וכעולה מפרוטוקולי הישיבות.

ניתנה היום, יום 28.6.2022 בהיעדר הצדדים.

רוני עזרא, עו"ד
חב"ד

שלומי באשי, עו"ד
אב"ד

מאנה צברי, עו"ד
חב"ד